

Защо ти е, бабо, дупце харвало? — От подавки, синко.

Защо ти е брадата, кога нѣмаш мозък в' главата.

Защо ти е главата, кога е праздна.

Защо ти е пушката? — За нужда. — Че от тѣз
нужда по голѣма има ли?

Защо ти е тоз ваджия (тая пущина)? — За зор врѣме.

— От туй по-зор има ли?

Защо ти сѣ мокри гащитѣ? — Защото ми сѣ меки
очитѣ.

Защото е пикал срѣщу слънце.

Заю-баю, не хубаво име, дрѣжете да го изѣдем. — От
прикаска.

За юнака има, за коня му нѣма. — Отговор на пита-
нието „има ли конак за юнак“ и показва че сѣ готови да
приемѣт госта, но за коня му храна нѣма.

За ѣденѣ бърза му лѣжицата, за работа мудна му е
рѣжицата.

За ѣденѣ кошове колко има готови!

Заѣли са като кучета.

Зван дому не сѣди.

Звърчи като муха в' праздно гърне.

Здрав да е.

Здрав болѣн не вѣрза.

Здрав като кошница.

Здрав като кочан.

Здрав като камък.

Здрав човѣк всичко може.

Здравийт е най-богат.

Здрави ли сте, гнили яйца?

Здравитѣ са не питат, слагай им.

Здравица ви вази, да пиѣ ази.

Здравица ти Иване, ако за теб остане.

Здравѣе и живот.

Здравѣе, живот и хубаво врѣме никога не умрѣзват.

Здравѣе та убило в' главата. — В' отговор на „на здра-
вѣе“ кога нѣкой дигне да пие вино.

Здравѣето е най-голѣм имот.

Здравѣето е най-голѣмото богатство.

Здравѣето е най-хубавото (скѣпото) нѣщо на свѣт-а.